

Πίστη και απιστία, η πραγματικότητά μας

/ [Γνώμες](#)

Σχόλιο στο Ευαγγέλιο της Κυριακής της Δ΄ Νηστειών

Η κυριαρχία του «κοσμοκράτορα του σκότους» είναι βάσανο. Όταν αυτό το βάσανο καταδυναστεύει το παιδί, ο πόνος είναι πολλαπλάσιος.

- Γράφει ο π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Ο πατέρας ζητά βοήθεια για τον γιό του που έχει μέσα του δαιμονικό πνεύμα που τον κάνει άλαλο. Οι μαθητές του Ιησού αδυνατούν να ανταποκριθούν και απευθύνεται στο Διδάσκαλο με επιφυλακτικότητα. «Αν μπορείς να κάνεις κάτι ακόμα σπλαχνίσου μας και βοήθησέ μας».

Αλλά το πρόβλημα δεν βρίσκεται στον Ιησού, στη δύναμή Του. «Εάν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά γι' αυτόν που πιστεύει». Του μεταφέρει τη θέα από τον Άλλο στον εαυτό του και ανακαλύπτει την αδυναμία της πίστης του.

Το «πιστεύω, Κύριε□ βοήθει μου τη απιστία», είναι η πραγματικότητα του καθενός μας. Αποκαλύπτει την τραγικότητα της ύπαρξής μας που παλεύει να δεχτεί ο,τι

θέλει στο βάθος. Αγωνίζεται να αφεθεί στην πρόνοια του Θεού της, να τον εμπιστευτεί στη σιωπή Του, να Τον πιστεύει στην απουσία Του.

Η ομολογία της αδυναμίας μας φέρνει την ταπείνωση που ελκύει τη Χάρη και τελικά γίνεται το θέλημά μας. Και ακόμα, για να νικήσει κανείς τον «κοσμοκράτορα του σκότους του αιώνος τούτου», που εμφωλεύει με τα πάθη στην καρδιά μας, χρειάζεται, κατά τον λόγον του Χριστού «προσευχή και νηστεία». Το ένα εκφράζει την πίστη μας – σχέση με τον Θεό – και το άλλο την υπακοή μας – «διά τον λόγον των χειλέων σου, εφύλαξα οδούς σκληράς».

Χρειάζεται, γι' αυτό τον τρόπο ζωής, να ακολουθήσουμε τη σταυρική πορεία, καθώς ο Κύριος που πεθαίνει και ανασταίνεται. Έτσι και εμείς, ανασταινόμαστε σε νέα ζωή, ζωή Του, που έχει χαρά και ειρήνη κι ευτυχία ουράνια.

Πηγή: pemptousia.gr